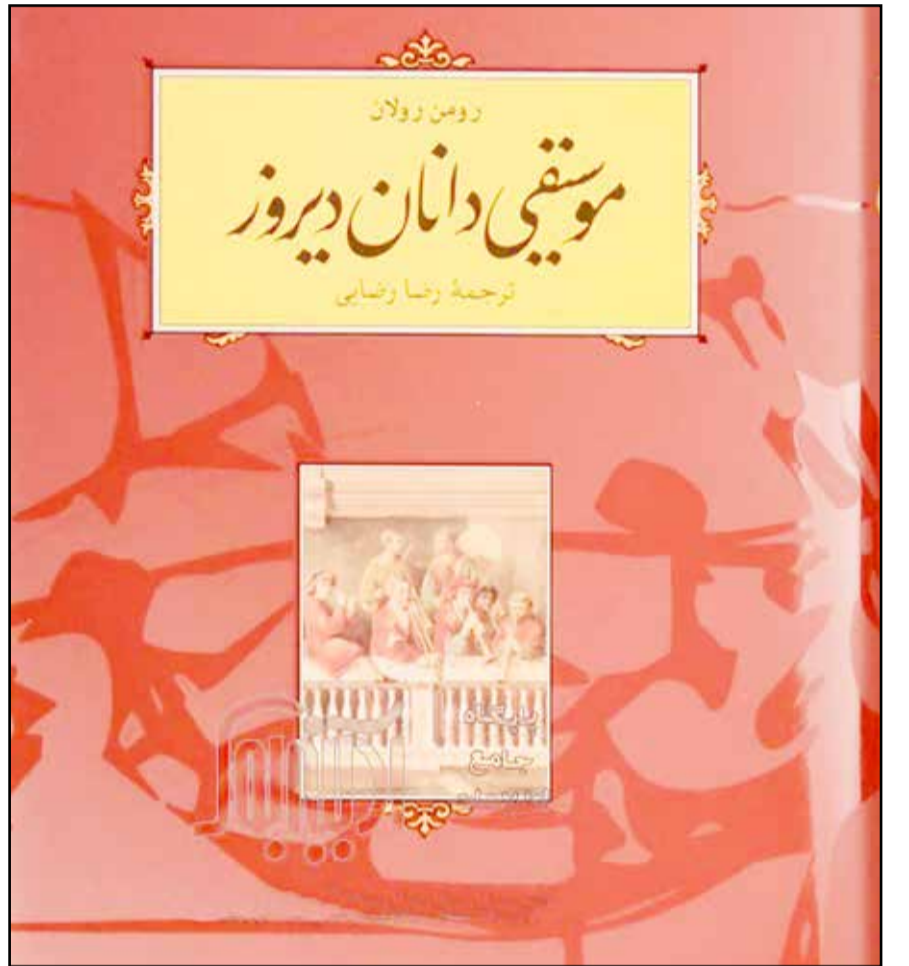

مروری بر کتاب «موسیقی دانان امروز»، نوشته رومن رولان

از چشم موسیقی دانانِ رمان نویسی

تخصصی است که او در موسیقی داشت. برای آن که گستردگی آشنایی او را با موسیقی بدانیم کافی است به یاد آوریم او گذشته از تدریس در مؤسسات مختلف موسیقی در پاریس از سال ۱۹۰۳ استاد اولین رئیس گروه رشتی تاریخ موسیقی در دانشگاه سوربن بود. در نتیجه به طور خلاصه او حداقل برای دودهم از زندگی اش (از اواخر سده نوزدهم تا اوایل سده بیستم) به عنوان یک منتقد آثار یخدان خبره‌ی موسیقی شناخته می‌شد.

حاصل این جنبه‌ی کم‌تر شناخته شده از فعالیت‌های رولان چند کتاب تاریخی (مثل زندگینامه‌ی بتیوون یا هندل)، مجموعه‌های از نامه‌ها (مثلاً بار یشارداشتر اوس) و البته دو کتاب مهم موسیقی دانان امروز Musiciens d'aujourd'hui و موسیقی دانان دیروز Musiciens d'autrefois است. هر دو کتاب تقریباً ده سال پیش پس از حدود صد سال (۱۹۰۸) از روی ترجمه‌ی انگلیسی مری بلیک لاک به دست رضاضایی به فارسی روانی (نسبت به ملاک متن انگلیسی) برگردانده شده است.

در موسیقی دانان امروز او در سلسله‌ای از مقالات، نظر و شناختش را از برخی جریان‌های موسیقایی و موسیقی دانان عصر که از نظر او اهمیتی داشته‌اند با خوانندگان مفروض غیرمتخصص در موسیقی در میان می‌گذارد. برخی از این موسیقی دانان هم در روزگار رولان شهرت بسزایی داشتند و هم امروز (مانند واگنر و برلیوز و سن سان و دوسوی و اشتراوس). برخی دیگر تنها در

تصویری آشکارا ناقص است. زندگی رومن رولان جنبه‌های هنری و فکری دیگری هم داشته که کم‌تر شناخته شده است. از همه در زمان خودش مهم‌تر و به عکس امروزه مغفول تر

ادبی در ذهن ما مشکل می‌گیرد که سال‌ها از طریق آثار بر طرفداری مثل جان شیفته و ژان کریستف نفوذی در میان اهل کتاب داشته است (و این تاحدودی تصویر جهانی امروزی نیز هست). اما این

آرژین صداقت کیش

حرف از رومن رولان که به میان می‌آید دست کم در ایران تصویر یک رمان نویسی مشهور و برنده جایزه نوبل

دنگ و دونگ

جابه جایی دو مدیر در زیر مجموعه معاونت هنری وزارت ارشاد

قانون بقای مدیران، نه انرژی

بینا یاری

بی سروصدا بدون اطلاع رسانی مراسم تودیع و معارفه مدیر عامل بنیاد رودکی این رویداد مهم به آرامی صورت گرفت و مدیر اسبق و جدید این بنیاد در قالب تصویری در کنار هم به رسانه‌ها و جامعه خبری و هنری معرفی شدند تا یادمان باشد بسیاری از شنیده‌ها نیز لباس واقعیت می‌پوشند و رویدادهای مهم بعد از خوابیدن هیاهوهای ابتدایی به صورت چراغ خاموش صورت می‌پذیرند.

خبر

بار سال نامه‌ای سرگشاده؛

صنف تولیدکنندگان آثار موسیقی «برج میلاد» را تحریم کرد

شهرداری تهران و سازمان‌های زیر مجموعه است که ایجاد فضاهایی همچون برج میلاد و مرکز همایش‌های آن به همین منظور بوده است.

از آنجایی که برگزاری کنسرت‌های موسیقی بخش قابل توجهی از ایجاد شادایی، نشاط و تخلیه انرژی برای مدیریت هیجانات، تنش زدایی و هنجارگرایی در جامعه را تشکیل می‌دهد، انتظار می‌رود شهرداری تهران، سازمان‌ها و زیر مجموعه‌های آن باتوجه به رسالت در امور فوق، همکاری‌های گسترده‌ای با متولیان در این حوزه به ویژه موسسات و برگزارکنندگان کنسرت‌های موسیقی انجام داده‌به صورت موازی نقشی در انجام وظایف فرهنگی هنری ایفا نماید.

سالن مرکز همایش‌های برج میلاد یکی از مراکز است که امکان برگزاری کنسرت‌هایی با جمعیت بیش از ۱۵۰۰ نفر را دارد. متناسبه قیمت گذاری مرکز همایش‌های برج میلاد متناسب با وظایف شهرداری تهران نیست و در ابتدای سال جاری ویر خلاص

مجمع صنفی تولیدکنندگان آثار موسیقی و شنیداری با ارسال نامه‌ای سرگشاده به مدیر برج میلاد ضمن انتقاد از افزایش نرخ اجاره بهایی مرکز همایش‌های این مجموعه از تحریم برگزاری کنسرت‌ها در این مکان خبر داد.

در متن این نامه سرگشاده آمده است:

«مدیر عامل محترم برج میلاد تهران / جناب آقای مجتبی حسینی توسل

باسلام؛ احتراماً همانطور که مستحضرید یکی از وظایف مهم شهرداری‌ها ایجاد بستر مناسب جهت رفتارهای فرهنگی هنری و گسترش نشاط اجتماعی شهروندان در جامعه است، به همین منظور تعامل و همکاری هدف مند با هنرمندان و فرهیختگان، افزایش سهم مصرف خدمات و کالاهای فرهنگی در سبد خانوار، ایجاد مراکز فرهنگی هنری برای غنی سازی اوقات فراغت و کمک به افزایش روحیه نشاط و شادایی شهروندان، حمایت از فعالیت‌های فرهنگی هنری از جمله وظایف تعریف شده در

دوره او شهرتی داشتند و امروزه یا به کل از زیر توارها غایب‌اند یا به دلایل دیگری مثل نوشته‌هایشان می‌شناسیم شان (مانند پروزی یا هوگو و ولف). اهمیت این متن در مقایسه با بسیاری تحلیل‌های گسترده‌تر به سبک‌های امروزی در باره‌ی آثار همین آهنگسازان که از قضا در بیشتر موارد برای آشنایان به زبان‌های دیگر در دسترس هم هستند، اولاً ارتباط و نزدیکی مؤلف با بعضی از شخصیت‌های مورد بررسی‌اش است و ثانیاً سبک و نحوه بررسی و نوشتن در باره آنها و آثار مهم‌شان.

رولان در دوره منتهی به نوشته و منتشر شدن این کتاب‌ها، یعنی دهه‌ی اول قرن بیستم نویسنده‌ای با حال و هوای رومانسیسم متأخر بود. هیچ چیز بیش از این جمله‌اش در ابتدای فصل مربوط به هوگو و ولف این امر را نشان نمی‌دهد: «هر چه با سر گذشت هنرمندان بزرگ آشنا می‌شویم، شگفت‌زده‌تر می‌شویم که چه رنج و اندوه بی‌کرانی بر زندگی‌شان سایه افکنده است. ... از برای این گونه هنرمندان بیست‌سی، پنجاه و گاه حتی صد سال از معاصران خود جلوترند. وانگهی هنرمندان بزرگ بیشتر محکوم‌اند به تلاش‌های رنج‌بار و یاس‌آلود، آن‌هم نه برای تسخیر جهان که برای زیستن.» (ص ۱۶۸). این تصویر مملو از آرزوهای دوره‌ی رومانسیک، درک مؤلف از وقایع تاریخی و تفسیر آثار موسیقایی را شکل داده و در سراسر کتاب موج می‌زند. این شکلی از اندیشیدن درباره‌ی موسیقی است که امروزه چندان جایی در ادبیات

جدی تاریخ موسیقی یا موسیقی‌شناسی ندارد اما به هر روی روزگاری شکل غالب فکر کردن به موسیقی (و هنر در کل) بوده و از این روزگارش خواندن دارد. اثر نزدیکی یا حتی ارتباط شخصی مؤلف با بعضی از موسیقی دانان معرفی شده در کتاب را به سادگی می‌توان در فصل و نسان دندی ملاحظه کرد. رولان حتی خلق و خو و اعتقادات این معلم، نظر به پرداز و آهنگساز پر آوازه‌ی آن روزگار فرانسه را به خوبی می‌شناخته است و فرصت را برای توصیف شخصیت او و در نهایت پیوند دادن ویژگی‌های مورد اشاره‌اش با تفسیر اثر دندی (بیگانه) از دست نداده است.

این خصیصه‌ی تألیف رولان، آشنایی و آمیختگی با افراد و جریانات موسیقایی وقت، مخصوصاً آنکه که پای فرانسه و فرانسوی‌ها به میان می‌آید بارزتر می‌شود. از همین رو هر چه بیشتر به سمت فرانسه‌ی دوره‌ی مؤلف می‌رویم ارزش تحلیل‌ها و تفسیرهای او بیشتر می‌شود، مخصوصاً فصل بیداری که در باب ناسیونالیسم موسیقایی فرانسه (مسئله‌ی اصلی موسیقی در فرانسه‌ی اواخر سده نوزده) است. رولان خود تاریخ‌دانسی مربوط به دوران همین جریان مهم بود که عملاً تا آغاز جنگ جهانی رو به اوج داشت و بزرگ‌ترین و تأثیرگذارترین آهنگسازان فرانسوی آغاز سده (دوبوسی) را به خود مشغول کرد. بنابراین گزارش‌های رولان گزارش‌های تاریخ‌دانان از دوران جامعه موسیقایی آن عصر و اندیشیده و نوشته شده در همان زمان است.

آن دارد که حتی شخص اول وزارتخانه نیز یاری مبارزه با سفارشی‌ها و سفارشی‌ها را ندارد و در وزارتخانه متبوعش نیز چنان قدرت‌هایی هستند که برای باقی ماندن و یا جابه‌جایی نیروهای خود در تلاش‌اند. به همین دلیل است که برخی به طعنه

فرهنگی خانوار افزایش داده و منجر به کاهش برگزاری برنامه‌های فرهنگی هنری بخصوص کنسرت‌های موسیقی است که اینگونه رفتارها موازی با اهداف دشمنان بیرونی این مرزوبوم برای ایجاد فشار بر مردم و ناراضیاتی از حکومت و ارگان‌های آن است.

لذا مجمع صنفی تولیدکنندگان آثار شنیداری به درخواست جمع قابل توجهی از موسسات، تهیه‌کننده‌ها و برگزارکننده‌های کنسرت‌های موسیقی، ضمن اعلام و اطلاع رسانی موارد فوق، از جنابعالی درخواست می‌نمایم چاره‌سازانه نسبت به تعدیل قیمت بهره‌برداری از سالن مذکور و خدمات جانبی آن به قیمت‌های مشابه و کمتر از سال ۱۳۹۷ اقدام عاجل نمایید.

با درک اهمیت موضوعات مطرح شده، حق خواهید داد چنانچه نسبت به تأمین نظر و دست کم شنیدن صدای اهالی موسیقی کشور اقدامی صورت نپذیرد، علاوه بر تحریم اجرای کنسرت در سالن مرکز همایش‌های برج میلاد چاره‌ای جز اقدامات فراگیر اعتراضی صنفی، به دآوری کشاندن موضوع نزد افکار عمومی باقی نخواهد ماند و هر گونه تبعات ناشی از این اعتراضات بر عهده مجموعه تحت مدیریت جنابعالی خواهد بود. با احترام مجدد

مجمع صنفی تولیدکنندگان آثار موسیقی و شنیداری

مدیر کلی دفتر آموزش و توسعه فعالیت‌های فرهنگی و هنری منصوب شده است.

در حقیقت مدیر عامل اسبق و فعلی بنیاد رودکی هر دو در یک روز درون معاونت هنری وزارت ارشاد جابه‌جا شده‌اند یکی از مدیر عاملی موسسه توسعه هنرهای معاصر به همان سمت در بنیاد رودکی رسیده و دیگری از سمت مدیر عاملی بنیاد رودکی به مدیریت دفتر آموزش جابه‌جا شده است. سوابق هر دو مدیر اگر برای کسی پوشیده باشد حداقل برای اهالی رسانه که دستی در حوزه نمایش و موسیقی دارند پنهان نیست. سوابقی که باعث می‌شود اهالی رسانه یکی را مدیری غیر پاسخگو و غیر شفاف در حوزه‌های دیگری را مدیری ناشایست در سمت خویش بدانند از این رو جابه‌جایی هر دو این مدیران در زیر مجموعه وزیر ارشاد که بسیار بر فسادستیزی تأکید دارد، جای شگفتی است. چرا که جابه‌جایی این دو نشان از

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
toseirani.ir

نوا

هومان اسعدی و محمدرضا فیاض در هیات انتخاب جشنواره فجر

بر اساس ماده ۵ فصل دو آیین نامه جشنواره موسیقی فجر، هومان اسعدی، محمدرضا فیاض، بهروز غریب‌پور، حمیدرضا اردلان، کیوش صاحب نسق، سیامک جهانگیری و رضا مهدوی، به همراه «شاهین فرهت»، دبیر و «علی ثابت‌نیا» مدیر اجرایی جشنواره به عنوان هیات انتخاب گروه‌ها و آثار سی و پنجمین دوره جشنواره موسیقی فجر معرفی شدند. فراخوان جشنواره ۱۰ شهریورماه منتشر شد و گروه‌ها و هنرمندان موسیقی برای شرکت در جشنواره ۱۷ آذرماه سال جاری فرصت دارند تا در سایت جشنواره ثبت نام کنند. سی و پنجمین جشنواره موسیقی فجر ۲۴ تا ۳۰ بهمن ۱۳۹۸ برگزار خواهد شد.

«اسپاتیفای» محدودیت‌های کاربران ایرانی را رفع کرد

«اسپاتیفای» بزرگ‌ترین سرویس پخش و اشتراک موسیقی در جهان که در مالکیت فیس‌بوک است، به تازگی محدودیت‌های چند سئاله علیه کاربران ایرانی را رفع کرده و حال دوست‌داران موسیقی در ایران می‌توانند بدون نیاز به «VPN» و پنهان کردن شناسه اینترنتی «IP» خود از مواب این سرویس بهره‌برند.

به گزارش ایلنا به نقل از ایندپندنت، اسپاتیفای، بزرگ‌ترین و محبوب‌ترین سرویس پخش و اشتراک موسیقی در جهان، از روز شنبه سی‌ام شهریورماه، محدودیت‌های چند سئاله علیه کاربران ایرانی را رفع کرده است. اسپاتیفای، بزرگ‌ترین و محبوب‌ترین سرویس پخش و اشتراک موسیقی در جهان که در مالکیت فیس‌بوک است، محدودیت‌های چند سئاله علیه کاربران ایرانی را از روز شنبه ۳۰ شهریور برابر با ۲۱ سپتامبر رفع کرده و حال دوست‌داران موسیقی در ایران می‌توانند بدون نیاز به «VPN» و پنهان کردن شناسه اینترنتی «IP» خود از مواب این سرویس بهره‌برند. ایران هشتمین کشوری است که تحت پوشش خدمات موسیقی رسانی «اسپاتیفای» قرار می‌گیرد. هنرمندانی که در پی رفع این محدودیت‌ها هستند، می‌توانند برای اولین بار با جامعه مخاطبان خود ارتباطی منسجم داشته باشند و از اقبال هواداران به آثار خود بهره اقتصادی ببرند. گذشته از این، پیچیدگی‌های مرتبط با استفاده از نسخه دسکتاپ و موبایل «اسپاتیفای» برای کاربران ایرانی که ناچار بودند از وی‌پان برای اتصال به اسپاتیفای استفاده و وانمود کنند ساکن کشوری دیگر هستند، موجب شد «اسپاتیفای» به رنم همه‌مزایایی که نسبت به دیگر سرویس‌های پخش و اشتراک موسیقی دارد، در ایران پایگاه چندان محکمی در میان کاربران نداشته باشد. مسئولان «اسپاتیفای» هنوز به صورت رسمی لغو محدودیت‌ها علیه ایرانیان را اعلام نکرده‌اند.

کمیسیون فرهنگی مجلس رادیو و تلویزیون موظف کرد

پرونده اجرت به اهالی موسیقی به گزارش وب‌سایت «موسیقی‌ما» در جلسه سه‌شنبه دوم مهرماه ۹۸، کمیسیون حقوقی و قضایی ۱۴ ماده از لایحه قانون حمایت از حقوق مالکیت ادبی، هنری و حقوق مرتبط با آن شامل آثار هنری، شنیداری، عکاسی و آثار هنری تصویب شد. همچنین در این جلسه کمیسیون فرهنگی، چند تبصره برای لایحه حمایت از مالکیت فکری به تصویب رسید. ماده ۶۳ این قانون تأکید دارد که چنانچه حامل شنیداری که برای مقاصد تجاری منتشر شده است یا نسخه تکثیر چنین حاملی به طور مستقیم در پخش رادیو تلویزیونی یا سایر روش‌های ارسال عمومی به کار رود یا برای عموم به اجرا درآید استفاده کننده باید اجرت عادلانه‌ای به تولیدکننده حامل شنیداری بپردازد.